

Rep.Nr. 2007/197

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 22 JANUARI 2007.

5DE KAMER

Arbeidsongeval
Op tegenspraak
Definitief + Verzending naar de Arbeidsrechtbank te
Brussel

In de zaak:

N.V. VIVIUM, Verzekeringsonderneming met
maatschappelijke zetel gevestigd te 1210
BRUSSEL, Koningsstraat 153.

Appellante op hoofdberoep en geïntimeerde
op incidenteel beroep, vertegenwoordigd
door Mr E. DELAUNOY, advocaat te Brussel.

Tegen:

1. LANDSBOND DER CHRISTELIJKE
MUTUALITEITEN, met burelen gevestigd te
1030 BRUSSEL, Haachtsesteenweg 579 PB 40.

Geïntimeerde op hoofdberoep en appellante
op incidenteel beroep, vertegenwoordigd
door Mr V. BECKERS loco Mr V. VAN
OBBERGHEN, advocaat te Brussel.

2. D

Geïntimeerde op hoofdberoep en appellante
op incidenteel beroep, vertegenwoordigd
door Mr D. MALLIEN loco Mr G. LENSSENS,
advocaat te Brussel.

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit :

Gelet op de stukken van de rechtspleging, meer bepaald :

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het vonnis gewezen op tegenspraak door de zesde kamer van de Arbeidsrechtbank te Brussel op 21 maart 2005;
- het verzoekschrift in hoger beroep ontvangen ter griffie van het Arbeidshof te Brussel op 20 mei 2005;
- de besluiten van alle partijen;

Gehoord de partijen in hun middelen en verdediging ter openbare terechtzitting van 11 december 2006 waarna de debatten gesloten werden.

Gelet op de door de partijen neergelegde stukken.

★

★

★

Feiten en procedurevoorgaanden

N.V. Vivium is de verzekeraar arbeidsongevallen van het uitzendbureau Adecco, in wiens opdracht mevrouw D sinds 5 juli 2001 tewerkgesteld was bij Het Laatste Nieuws gelegen te Asse, Brusselsesteenweg 347.

Mevrouw D werd op 20 juli 2001 omstreeks 16.35u het slachtoffer van een verkeersongeval op de Ninoofsesteenweg te Dilbeek.

Het wordt door partijen niet betwist dat die dag mevrouw D toestemming kreeg om het werk te verlaten om 16.00u; vervolgens heeft zij nog een kwartier na gepraat met een collega; belde zij naar haar grootmoeder waar zij woont dat zij zin had in frieten en of deze eveneens frieten wenste; vervolgens vertrok zij met de bromfiets richting Asse. Het frietkraam is gelegen op de Ninoofsesteenweg, wat niet behoort tot het traject dat mevrouw I dagelijks gebruikte. De normale arbeidsweg die zij gebruikte bedroeg 12,2 km. De totale afstand die

mevrouw D met inbegrip van de omweg naar het frietkraam, zou hebben afgelegd van het werk tot haar huis gelegen te Dilbeek, bedraagt 13,4 km. De omweg bedraagt dus 1,2 km, niet betwist door partijen.

Toen mevrouw D het fietspad langs de Ninoofsesteenweg verliet om het rond punt op te rijden, werd ze gegrepen door een wagen verzekerden bij Ethias. Zij liep hierbij ernstige verwondingen op, met schedeltrauma, met een lange revalidatie. Mevrouw D werd voor het eerst op 19 augustus 2002 over het ongeval verhoord.

De Landsbond der Christelijke Mutualiteiten, hierna afgekort de Landsbond, keerde reeds een bedrag van 108.805,36 Euro uit ten titel van vergoedingen in het raam van de ZIV-wet.

De Landsbond ging over tot dagvaarding van N.V. Vivium in erkenning van arbeidsongeval en terugbetaling van de door haar betaalde vergoedingen. Mevrouw D kwam vrijwillig tussen en vorderde eveneens de wettelijke vergoedingen, ondergeschikt de aanstelling van een deskundige.

De Arbeidsrechtbank verklaarde dat de omweg van 1,2 km gedaan door mevrouw D om na het werk een zakje frieten te kopen voor haar en haar oma, beantwoordt en verantwoord is door een wettige reden met name de noodwendigheden van het courante leven zijnde het verrichten van boodschappen. Bijgevolg is de weg die mevrouw D diende af te leggen op 20 juli 2001 te beschouwen als het een normale traject dat de werknemer moet afleggen om zich van zijn verblijfplaats te begeven naar de plaats waar hij werkt. Het ongeval overkomen op vrijdag 20 juni 2001 omstreeks 16.35u op de Ninoofsesteenweg te Dilbeek is bijgevolg een arbeidsongeval in de zin van art. 8 § 1 van de wet op de arbeidsongevallen van 10 april 1971. Alvorens verder recht te doen wordt Dr. Ketelaer aangesteld met de gebruikelijke opdracht.

De vordering van mevrouw I tot veroordeling van N.V. Vivium tot betaling aan haar van een provisie van 5.000 Euro wordt ongegrond verklaard.

De vordering van de Landsbond wordt afgewezen bij gebreke aan gedetailleerde juiste berekening.

Tevens zegt de Arbeidsrechtbank dat later zal worden beslist over het in aanmerking te nemen basisloon. De zaak wordt naar de bijzondere rol verzonden en de kosten van het geding worden aangehouden.

Beroepsgrievan van het hoofd - en de incidentele beroepen

NV Vivium aanvaardt dat een omweg van 10 % dient aanzien als weinig belangrijk doch zij verwijt de eerste rechter dat deze de omweg verantwoordt door een wettige reden. Volgens appellante was het halen van frietjes iets van louter persoonlijke aard, een tussendoortje, en beantwoordt deze niet aan enige dwangmatigheid aangezien de grootmoeder 's avonds een maaltijd zou koken.

Bij beroepsbesluiten neergelegd ter griffie van het Arbeidshof d.d. 27 oktober 2006 stelt mevrouw I incidenteel hoger beroep in tegen het bestreden vonnis waar deze de door haar gevorderde provisie afwijst en vordert zij in graad van hoger beroep betaling van een provisie van 12.500 Euro.

Bij beroepsbesluiten neergelegd ter griffie van het Arbeidshof d.d. 25 juli 2006 stelt de Landsbond incidenteel hoger beroep in tegen het bestreden vonnis waar deze de door haar gevorderde uitkeringen afwijst en vordert zij in graad van hoger beroep betaling van een onbenoemde provisie van 118.037,77 Euro meer de vergoedende intresten sinds 20 juli 2001, de gerechtelijke intresten en de kosten. Mevrouw D dient belangrijke sommen als opleg van medische kosten te betalen zoals blijkt uit de uitgavenstaten van de Landsbond en er zal zeker ook een bestendige arbeidsongeschiktheid zijn.

De Landsbond verwijt de eerste rechter geen rekening te hebben gehouden met art. 138 ZIV-wet door de uitgavenstaten niet als bewijskrachtig te beschouwen.

★

★

★

Beoordeling**Ontvankelijkheid van het hoger beroep**

Er wordt geen betekening van het bestreden vonnis overgelegd .

Het verzoekschrift is regelmatig naar vorm en werd ingesteld binnen de daartoe wettelijk bepaalde termijn, wat overigens niet wordt betwist. Het is derhalve ontvankelijk. Dit geldt eveneens voor de incidentele hogere beroepen.

Ten gronde

Het Arbeidshof stelt vast dat de Arbeidsrechtbank de feitelijke en juridische argumenten van de partijen grondig heeft onderzocht vooraleer op uitvoerige wijze overtuigend en gemotiveerd te beslissen de vordering gegrond te verklaren en het ongeval te aanzien als een arbeidswegongeval. Het Arbeidshof houdt deze overwegingen van de Arbeidsrechtbank hier uitdrukkelijk als herhaald.

De eerste rechter stelde terecht dat een omweg van 10 % als een weinig belangrijke omweg dient te worden aanzien zodat de omweg door een wettige reden dient te worden verantwoord. Het Hof sluit zich hierbij aan.

De enige betwisting in rechte is of het halen van een zakje frieten voor haarzelf en haar oma, bij wie de kleindochter woont, in een frituur, om ze vervolgens met haar oma omstreeks 5 u thuis met haar oma op te eten, een wettige reden uitmaakt.

De wettige reden situeert zich tussen overmacht en een louter persoonlijke reden, en zij slaat op een gebeurtenis die niet kan toegerekend worden aan de werknemer en die zich met een zekere dwang aan hem opdringt, zonder evenwel onvoorzienbaar of onvermijdbaar te zijn. Het doen van een aankoop van korte duur of korte afstand, genoodzaakt door de noden van het huishouden, maken een wettige reden uit.

In deze zaak heeft de eerste rechter volledig terecht geoordeeld dat het halen van een zakje frieten voor de kleindochter en haar oma, om deze vervolgens thuis met haar oma op te eten, gelijk staat met een boodschap in verband met de noodwendigheden van het courante leven en dit om reden dat in deze zaak in het bijzonder :

- het eten van een zakje frieten voor vele belgen gelijk staat met het vervangen van een warme maaltijd, het eveneens de bedoeling was voor de kleindochter aangezien ze vooraf haar oma belde om te vragen of deze ook zin had in een pakje frieten (zodat beiden een warme maaltijd konden vervangen en de oma geen warme maaltijd meer moest koken)
- het halen van het pakje frieten plaats moest vinden na 16u30 zodat met het bestellen en bekomen van de 2 pakjes frieten en hiermede naar huis rijden om ze vervolgens op te eten, dient gesitueerd

omstreeks 17 u, hetgeen ingepast kan worden in de warme avondmaaltijd.

- mevrouw D de intentie had deze frieten samen met haar oma op te eten thuis waar ze woont hetgeen eveneens een vervangende warme maaltijd binnen het gezin waarin zij woonde, impliceert.

Het feit dat mevrouw D al dan niet rond de middag een broodmaaltijd zou hebben genuttigd vooraleer te gaan werken, doet aan het voorgaande niets af en is niet relevant.

De feitelijke beoordeling zou misschien anders zijn mocht mevrouw D voor haar persoonlijke ontspanning en alleen ter plaatse in de frituur een pakje frieten eten, doch de feiten in deze zaak zijn volledig anders.

Mevrouw D passeerde haar verblijfplaats niet en het door appellante aangehaalde arrest van het Arbeidshof Luik is niet relevant.

Zo is de aard van de boodschap teneinde te voorzien in de dagelijkse etensbehoefte thuis niet relevant en kan dit zowel slaan op het kopen van een brood als op het kopen van een pak frieten.

Het hoger hoofdberoep is ongegrond.

★

★

★

De incidentele beroepen

Het voorschot van 12.500 Euro voor mevrouw D

De uitgavenstaten van de Landsbond tonen aan dat mevrouw I belangrijke opleggen zelf diende te bekostigen ingevolge het zeer zware arbeidswegongeval ten belope van minstens 5.000 Euro.

Daarenboven was mevrouw I nog interim jobstudent en woonde ze samen met haar grootmoeder. Een provisie ten belope van 5.000 Euro lijkt zich hier op te dringen, gezien het ongeval reeds dateert van meer dan 6 jaar terug en er betwisting bestond nopens de toepassing van artikel 8 van de wet op de arbeidsongevallen zodat er een lange tijd verstreken

is tussen het plaatsvinden van het ongeval en de uitbetaling van de gevolgen ervan. Ingeval nodig zal appellante zelf nadien op grond van art. 63 § 4 AOW een jaarlijkse vergoeding als voorschot uitbetalen doch dit nu vorderen is in de huidige stand voorbarig.

★

★

★

De uitgavenstaten van de Landsbond.

Aangezien appellante geen tegenbewijs inroept noch levert, gelden de door de Landsbond neergelegde lijsten van uitgaven als bewijs op grond van artikel 138 ZIV-wet. Dit artikel stelt dat :

" de verzekeringsinstelling (of de tarificatiedienst) op eigen initiatief of op verzoek van de controlediensten van het Instituut, aan de hand van elektronisch opgeslagen en verwerkte gegevens, lijsten opstelt die de nodige gegevens bevatten voor de volledige identificering van de verstrekkingen enerzijds aangerekend, anderzijds terugbetaald door de verzekering voor geneeskundige verzorging. Na waarmerking door een gevolmachtigde van de verzekeringsinstelling (of de tarificatiedienst) erkend door de leidend ambtenaar van de Dienst voor administratieve controle, gelden deze lijsten tot bewijs van het tegendeel, ook ten aanzien van derden."

Vergoedende intresten zijn verschuldigd vanaf de data van betaling van de uitgavenstaten (zie Cass 27.01.1966 Pas 1966 I 679).

★

★

★

OM DEZE REDENEN :

Het Arbeidshof,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals tot op heden gewijzigd, inzonderheid op artikel 24;

Recht sprekend op tegenspraak;

Verklaart het hoger beroep en de incidentele beroepen ontvankelijk;

Verklaart het hoger hoofdberoep ongegrond en de incidentele beroepen gegrond als volgt;

Bevestigt het bestreden vonnis a quo behoudens waar het de tussenvorderingen afwijst als ongegrond;

Verklaart de vordering van de Landsbond gegrond als volgt :

Veroordeelt N.V. Vivium tot betaling aan de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten van de som van 118.037,77 Euro meer de vergoedende intresten vanaf de onderscheiden data van betaling;

Verklaart de tussenvordering van mevrouw D gegrond als volgt :

Veroordeelt N.V. Vivium tot betaling van een som van 5.000 Euro ten titel van voorschot;

Verzendt de zaak krachtens art. 1068 2 de lid Ger. Wb. terug naar de Arbeidsrechtbank te Brussel;

Veroordeelt appellante tot de kosten van onderhavig geding;

Deze kosten werden tot op heden als volgt begroot :

- voor appellante partij : niet begroot,

- voor 1ste geïntimeerde partij :

€ 285,57 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep,

- voor 2de geïntimeerde partij :

€ 291,52 rechtsplegingsvergoeding hoger beroep;

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de 5de kamer van het Arbeidshof te Brussel op 22 januari 2007, waar aanwezig waren :

Mevr. B. CEULEMANS : Raadsheer.

De Heren :

I. VAN DAMME : Raadsheer in sociale zaken
als werkgever,

P. MANS : Raadsheer in sociale zaken
als werknemer-arbeider,

D. DE RAEDT : Griffier,

I. VAN DAMME,

P. MANS,

D. DE RAEDT,

B. CEULEMANS,

